

### [Madsen-Mygdal.]

tilskud til private erhvervsdrivende indeholder uoverskuelige og meget farlige Konsekvenser for Fremtiden.

I Regeringsforslagets § 8 er Forslaget gjort betinget af, at der næste Aar uden videre skal tages 10 Mill. Kr. ud af Militærbudgetterne. Det vil sige, at i et enkelt Aar skulde man rask efter denne lille Paragraf fuldstændig lemlæste den Militærorfning, vi har i Øjeblikket. Der kræves dernæst et Kvartals ekstra Skat af alle Indtægter over 5 000 Kr. og en Formuebeskatning uden mindste Hensyn til Skatteydernes Indkomst.

Jeg skal hertil kun sige, at hvis disse Betingelser fastholdes, saa ved Regeringen og har hele Tiden vidst, at der intet kommer ud af det hele; og Forslaget er da kun et rent og skært Paradeforslag, som vi burde have været forskaanet for i en alvorlig Tid som den, vi lever i nu. Det gælder baade den første og den sidste Betingelse — den mellemste tror jeg ikke, vi har talt om før —, at de angaar politiske Stridsspørgsmaal, hvorom Regeringen de sidste to Aar forgæves har prøvet at opnaa en Flertalsafgørelse paa Rigsdagen.

Vi er for vort Vedkommende rede til at træde i saglig Forhandling med Regeringen og alle Partier her paa Rigsdagen om Enkelt-heder vedrørende den tiltrængte Kriseløvgivning; men en politisk Alpresning, som Regeringen her forsøger, anerkender vi ikke, og den gør ikke noget som helst Indtryk paa os.

Med Hensyn til de af det konservative Folkeparti fremsatte Kriseforslag glæder det mig at kunne konstatere, at de paa flere vigtige Omraader er i Overensstemmelse med de af Venstre stillede Forslag, selv om Udformningen selvfølgelig ikke helt dækker vore Forslag. Men med Hensyn til vort Lands Handelspolitik gaar det konservative Folkeparti jo sine egne Veje. Jeg havde ventet, at naar det konservative Folkeparti vilde stille Forslag paa dette Omraade, saa vilde Rigsdagen og Offentligheden endelig faa klar Besked om, hvad det egentlig er, Partiet tilsigter, naar det saa stærkt slaar til Lyd for en principiel Ændring af vor hidtil førte Handelspolitik. I saa Henseende tilstaar jeg, at det fremsatte Forslag er blevet en Skuffelse for mig.

Forslaget angiver i Virkeligheden slet ikke, hvad det er, det konservative Folkeparti ønsker foretaget. Og det er ikke noget Forslag om toldpolitiske Ændringer, men ret beset egentlig kun et Forslag om Ændring til Rigsdagens Forretningsorden, idet der i Stedet for to Ting indføres to Udvalgte til Afgørelse af toldpolitiske Forslag. Denne

Ændring til Forretningsordenen forekommer mig ikke at indeholde noget som helst Fremskridt. Rigsdagen har altid tidligere vist, at den kunde handle hurtigt ved Behandlingen af toldpolitiske Forslag; og jeg ser ingen som helst Fordel ved, at Rigsdagen nu skulde delegere sin Myndighed til de to Udvalg, som er nævnt i Forslaget.

Hvad denne ændrede Forretningsgang i øvrigt skal bruges til, derom siger Forslaget, som sagt, intet. Den eneste Antydning i saa Henseende er jo Bestemmelsen om, at Regeringen med de to Udvalgs Samtykke kan forhøje — men ikke nedsætte — de nuværende Toldsatser. Her genfinder vi jo en Tendens, som er gammel indenfor det konservative Folkeparti. Men det forekommer mig rigtignok, at der ikke heri ligger nogen særlig Tilskyndelse til, at Rigsdagen skulde frasige sig sin Ret til at træffe den endelige Afgørelse.

Om de af mit Parti stillede Forslag har jeg haft Lejlighed til at udtale mig ved Forelæggelsen af Forslagene, og jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt komme ind paa en nærmere Omtale af disse Forslags Enkelt-heder, efter at Forslagene nu er sendt til Behandling i Udvalg. Vi har med disse Forslag angivet de Retningslinier, hvorefter Lovgivningsarbejdet under de herskende økonomiske Vanskeligheder efter vor Formening bør gennemføres, idet vi anser en almindelig Nedsættelse af de offentlige Udgiftsbudgetter og en betydelig Lettelse af de alt for haarde Skattebyrder som Lovgivningsmagtens første og vigtigste Opgave i Øjeblikket.

Meget tyder paa, at vi gaar en usikker og vanskelig Tid i Møde, og at Rigsdagen i den kommende Tid kan blive stillet overfor Situationer, der kræver Handling og Samarbejde mellem Partierne. Vi er fra vort Side rede til et saadant Samarbejde, idet vi dog, saa langt vor Indflydelse rækker, vil arbejde for, at de i vore Forslag angivne Hovedsynspunkter i størst mulig Udstrækning bliver bestemmende for Udviklingen i den kommende Tid.

**Christmas Møller:** I Aabningstalen af 24. September hedder det ordret følgende:

„I øvrigt vil naturligvis de i de seneste Dage indtraadte Begivenheder paa Valutaomraadet ogsaa komme til at øve Indflydelse.“

og Stillingen var jo, da Regeringen udtalte dette, den, at Ministeriet havde forberedt hele det Lovgivningsarbejde, som Regeringen vilde forelægge Rigsdagen, som om i Virkeligheden intet var sket. Finansministeren